

durant els períodes de descans per maternitat, risc durant l'embaràs, adopció i acolliment, amb independència del règim d'afiliació de la Seguretat Social en què estiguin inclosos, amb les peculiaritats pròpies de la relació societària.

Disposició addicional segona.

La legislació de la Seguretat Social en matèria de convenis especials s'ha d'adaptar a les modificacions que preveu aquesta Llei, en el termini d'un any comptat a partir de l'entrada en vigor.

Disposició addicional tercera.

Es modifica la redacció de l'apartat 1.e) de l'article 141 de la Llei 17/1999, de 18 de maig, de règim del personal de les Forces Armades, que queda de la manera següent:

«e) El sol·licitin per tenir cura dels fills, per naturalesa o adopció o acolliment permanent o preadoptiu. En aquest supòsit, tenen dret a un període d'excedència voluntària no superior a tres anys per tenir cura de cada fill, a comptar de la data de naixement d'aquest o, si s'escau, de la resolució judicial o administrativa. Els fills successius donen dret a un nou període d'excedència que, si s'escau, posa fi al que tenien.

També tenen dret a un període d'excedència de durada no superior a un any els que el sol·licitin per encarregar-se directament d'un familiar, fins al segon grau de consanguinitat o afinitat, que, per raons d'edat, d'accident o de malaltia, no es pugui valer pel seu compte, i que no tingui una activitat retribuïda.

Aquests drets no els poden exercir dues persones pel mateix subjecte causant.»

Disposició addicional quarta.

El Govern, en el marc de les seves competències, i d'acord amb els agents socials, ha d'impulsar campanyes de sensibilització pública per aconseguir que els homes assumeixin una part igual de les responsabilitats familiars, i de manera especial s'acullin, en una mesura més gran, a les noves possibilitats que aquesta Llei ofereix per compartir el permís parental.

Disposició addicional cinquena.

Als efectes del que estableix aquesta Llei, es consideren jurídicament equiparables a l'adopció i l'acolliment preadoptiu o permanent aquelles institucions jurídiques declarades per resolucions judicials o administratives estrangeres, la finalitat i els efectes jurídics de les quals siguin els previstos per a l'adopció i l'acolliment preadoptiu o permanent, sigui quina sigui la seva denominació.

Disposició derogatòria única. *Abast de la derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. *Facultats d'aplicació i desplegament.*

S'autoritza el Govern per dictar totes les disposicions que calgui per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 de novembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Aquesta Llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 271, de 12 de novembre de 1999.)

21569 LLEI 40/1999, de 5 de novembre, sobre nom i cognoms i el seu ordre. («BOE» 266, de 6-11-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La regulació existent en el Codi Civil i en la Llei del Registre Civil en matèria d'ordre d'inscripció de cognoms ha establert fins al moment la regla general que, en determinar els cognoms la filiació, l'ordre ha de ser el patern i el matern; també es reconeix la possibilitat que el fill modifiqui aquesta situació un cop hagi arribat a la majoria d'edat.

Aquesta situació, que ja es va intentar canviar amb motiu de la modificació del Codi Civil que va dur a terme la Llei 11/1981, de 13 de maig, és la que es pretén modificar en vista del principi d'igualtat reconegut a la nostra Constitució i de diferents decisions d'àmbit internacional adoptades sobre aquesta matèria. Cal recordar, en aquest punt, que l'article 16 de la Convenció de les Nacions Unides de 18 de desembre de 1979 preveu que els estats signataris prenguin les mesures necessàries per fer desaparèixer qualsevol disposició sexista en el dret del nom; que el Comitè de Ministres del Consell d'Europa, des de 1978, estableix en la Resolució 78/37 la recomanació als estats membres de fer desaparèixer qualsevol discriminació entre l'home i la dona en el règim jurídic del nom i que el Tribunal Europeu de Drets Humans ha sancionat, en la sentència de 22 de febrer de 1994 en el cas Burghartz C. Suisse, les discriminacions sexistes en l'elecció dels cognoms.

Per tant, és més just i menys discriminatori per a la dona permetre que els pares puguin decidir inicialment, de comú acord, l'ordre dels cognoms dels seus fills, amb el benentès que la seva decisió per al primer fill també val per als fills futurs del mateix vincle, la qual cosa no impedeix que, quan no es pugui exercir l'opció possible, regeixi el que disposa la Llei.

D'altra banda, transcorreguts més de vint anys des de l'aprovació de la Llei 17/1977, de 4 de gener, sobre reforma de l'article 54 de la Llei del Registre Civil, que establí la possibilitat de substituir el nom propi pel seu equivalent onomàstic en qualsevol de les llengües de l'Estat espanyol, ens trobem que qualsevol ciutadà que arribi a la majoria d'edat i tingui inscrit el nom en llengua castellana en el Registre Civil, es veu privat de la possibilitat que el seu nom propi sigui traduït a una altra llengua espanyola oficial.

Per tot això, la Llei que s'aprova facilita l'ús normal de les diferents llengües de l'Estat espanyol i l'obtenció d'un estatut jurídic que respecti la seva riquesa idiomàtica.

Així mateix, i per les mateixes raons, la Llei permet regularitzar ortogràficament els cognoms quan la forma inscrita en el Registre no s'adequa a la gramàtica i la fonètica de la llengua espanyola corresponent.

Pel que fa a la resta, aquesta Llei es completa amb una disposició transitòria que preveu el supòsit d'existència de fills menors d'edat en el moment de l'entrada en vigor de la Llei. L'alteració de l'ordre dels cognoms se subordina a l'audiència necessària, si tenen prou enteniment.

Article primer.

L'article 109 del Codi Civil queda redactat en els termes següents:

«La filiació determina els cognoms d'acord amb el que disposa la Llei.

Si la filiació està determinada per les dues línies, el pare i la mare, de comú acord, poden decidir l'ordre de transmissió del seu primer cognom respectiu, abans de la inscripció registral. Si no s'exercita aquesta opció, regeix el que disposa la Llei.

L'ordre de cognoms inscrit per al fill més gran regeix en les inscripcions de naixement posteriors dels seus germans del mateix vincle.

El fill, en arribar a la majoria d'edat, pot sol·licitar que s'alteri l'ordre dels cognoms.»

Article segon.

L'article 54 de la Llei de 8 de juny de 1957, del Registre Civil, queda redactat en els termes següents:

«En la inscripció s'ha d'expressar el nom que es dona al nascut, si bé no es pot consignar més d'un nom compost, ni més de dos de simples.

Queden prohibits els noms que objectivament perjudiquin la persona, així com els diminutius o les variants familiars i col·loquials que no hagin assolit substantivitat, els que facin confusa la identificació i els que en conjunt indueixin a error pel que fa al sexe.

No es pot imposar al nascut un nom que tingui un dels seus germans, llevat que sigui mort, ni tampoc la seva traducció usual a una altra llengua.

A petició de l'interessat o del seu representant legal, l'encarregat del Registre li ha de substituir el nom propi pel seu equivalent onomàstic en qualsevol de les llengües espanyoles.»

Article tercer.

L'article 55 de la Llei de 8 de juny de 1957, del Registre Civil, queda redactat en els termes següents:

«La filiació determina els cognoms.

En els supòsits de naixement amb una sola filiació reconeguda, aquesta determina els cognoms, i el progenitor que reconegui la seva condició pot determinar, en el moment de la inscripció, l'ordre dels cognoms.

L'ordre dels cognoms establert per a la primera inscripció de naixement determina l'ordre per a la inscripció dels naixements posteriors amb idèntica filiació.

Assolida la majoria d'edat, es pot sol·licitar l'alteració de l'ordre dels cognoms.

L'encarregat del Registre ha d'imposar un nom i uns cognoms d'ús corrent al nascut la filiació del qual no els pugui determinar.

L'encarregat del Registre, a petició de l'interessat o del seu representant legal, ha de procedir a regularitzar ortogràficament els cognoms quan la forma inscrita en el Registre no s'adeqüi a la gramàtica i a la fonètica de la llengua espanyola corresponent.»

Article quart.

S'afegeix una disposició addicional segona a la Llei del Registre Civil, amb el text següent:

«En totes les peticions i tots els expedients relatius a la nacionalitat i al nom i als cognoms, les sol·licituds dels interessats no es poden entendre estimades per silenci administratiu.»

Disposició transitòria única.

Si en el moment d'entrar en vigor aquesta Llei els pares tenen fills menors d'edat d'un mateix vincle, poden decidir, de comú acord, l'anteposició del cognom matern per a tots els germans. Ara bé, si els fills tenen prou enteniment, l'alteració de l'ordre dels cognoms dels menors d'edat requereix l'aprovació en expedient registral, en el qual els fills han de ser escoltats d'acord amb l'article 9 de la Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener.

Disposició derogatòria única.

Queda derogat l'article segon de la Llei 17/1977, de 4 de gener, sobre reforma de l'article 54 de la Llei del Registre Civil. Així mateix, queden derogades totes les disposicions generals que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final única.

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat». Dins del termini indicat, el Govern ha de procedir a modificar el Reglament del Registre Civil en el que sigui necessari per adequar-lo al que preveu aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 de novembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

21570 REIAL DECRET LLEI 18/1999, de 5 de novembre, pel qual es concedeixen crèdits extraordinaris i suplementos de crèdit per un import total de 27.156.252.160 pessetes, per atendre obligacions derivades de despeses d'inversió del Ministeri de Foment, i s'adopten mesures urgents referents a la rebaixa de les tarifes de les autopistes de peatge. («BOE» 266, de 6-11-1999, i «BOE» 271, de 12-11-1999.)

Aquest Reial decret llei té com a objecte la concessió de crèdits extraordinaris i suplementos de crèdit, per un import total de 27.156.252.160 pessetes, per atendre obligacions derivades de despeses d'inversió del Ministeri de Foment la satisfacció de les quals no es pot demorar a exercicis futurs.

D'una banda, és imprescindible atendre el pagament de diverses obligacions generades en exercicis anteriors, que no van tenir crèdit en l'exercici en què es van generar, i amb aquesta finalitat s'han de concedir els crèdits extraordinaris oportuns per un import total de 9.342.252.160 pessetes.